

Türkistan Gözlü Kadın

– Mikail Dede • 12 Eylül 2024

sessizliğim
sensiz gecelerin
nefesinde gizliyen
adım adım düştüm
türkistan yollarına
elde kalemim
bağrımda özgürlük ateşi
yakarım kentleri akınlarda
yağmalarım mehtabı
ve yıldızları uğrunatürkistan gözlü kadın....

ah şu uykusuz
gecelerde
her hecede
sana esirim
saniyelerin
sonsuz döngüsündeyim
umutsuzluğun sularında
boğulan heceler

seni hatırlatır teker teker
meçhule düşen uçurumlarda
biliyor musun
bu kaçınıcı ölümüm nemrut ateşinde
yalın ayak yürüyüşüm dikenli çöllerde
uğruna düştüm yollara
yunusun şiirinde dediği gibi
bir tek seni derim
yesevi dergahında yanan
özgürlük meşalesini
sevdiğim gibi seni sevdim

biliyor musun
bu hayâlinin
sırat köprüsünden
kaçınıcı geçişlerim
kaçınıcı mağlubiyetim
barışın ortasında
özlüyorum seni
hür türkistanı özlediğim gibi
bir umutla arıyorum seni
buhara'dan anadolu'ya göçen
atalarımın hürriyeti aradığı gibi
hatırlıyorum seni hüznün gibi
yaptığım besteleri
adına yazdığım şiirleri
atsan nemrut ateşine de
yaksan gözlerinle beyaz sayfaları
mürekkepleri aksa da berrak sulara
ve sen beni tanımıyorsun
hiç tanışmadık da
adımı bilmiyorsun
düşlerinde
bin yıllık bir çınar olsa da gölgem
ve sen türkistan gözlü kadın
taşa kazıdığım orhun antıtlarımın
adına yazdığım kitabelerin destanında
asırlardan gelen bir asaletle
ah şu amansız gecelerde

kayboluyorum gözlerinde
dualarım ulu gök dağa
tek duam tek dileğim
bir gün ansızın
esip getirse
seni dört rüzgarın
ak kanatları kollarıma....